

Adam en Eva

Ruud van der Heijden

Daar zat Toos - je knus naast Thijs - je, beurt - 'lings lik - kend aan 'n
E - va's ap - pel werd 'n ijs - je, het trot - toir 'n pa - ra -
Thijs vroeg Toos, met hem te trouw - en; want zegt hij, van al - le
Thijs, zei Toos, ik wou wat wach - ten 'kslaap er o - ver, nog wat

ijs - je, op het stoep - je langs de straat, we - tend van de prins geen
dijs - je en ze lik - ten on - ge - stoord. Had - den aan 'n hal - lef
vrou - wen, die ik te - gen - kwam voor - heen, was er juist als jij niet
nach - ten. Trou - wen is nog tijd ge - noeg, zo - iets doe je gauw te

kwaad. A - dam in de hof van E - den, was met E - va niet te -
woord, meer zelfs dan vol - op vol - doen - de en toen Toos - je Thijs - je
een, die me zo kon fas - ci - ne - ren, waar ik in de korts - te
vroeg. Dat kan al - tijd nog na mor - gen. La - ten wij eerst maar 'ns

vre - den, zo - als Thijs was met z'n Toos, Zo ver - liefd zo ar - ge -
zoen - de, voel - de Thijs zich zeer con - tent en 'n bof - kont daar - om -
ke - ren, toch zo da - nig dol op was, zo ver - liefd en in m'n
zor - gen, dat we sa - men op ter - mijn, van die la - 'gre school af

loos. Zo - als Thijs was met z'n Toos, zo ver - liefd zo ar - ge - loos
trent. Voel - de Thijs zich zeer con - tent en 'n bof - kont daar - om - trent
sas. Waar ik zo ver - liefd op was da - nig dol en in m'n sas
zijn. Dat we sa - men op ter - mijn, van die la - 'gre school af zijn.